

***Możesz pomóc swojemu dziecku.
Wskazówki dla rodziców do pracy z uczniem dyslektycznym.***

Prawidłowy przebieg i wyniki terapii pedagogicznej dziecka dyslektycznego uzależnione są nie tylko od systematycznych ćwiczeń prowadzonych w ramach zespołów korekcyjno-kompensacyjnych oraz od wpływu środowiska szkolnego, ale również od oddziaływań rodziców. Bezpieczny dom rodzinny dostarcza dziecku spokoju psychicznego, dobrego nastroju radości, a jednocześnie rozbudza zaciekawienie i zainteresowanie otaczającą rzeczywistością, uczy sposobów poznawania świata i przygotowuje je do podejmowania przyszłych obowiązków, między innymi do podjęcia trudów związanych z nauką. Rodzice powinni w mądry sposób zachęcać dzieci do pracy zwłaszcza wtedy, kiedy napotykają na trudności i niepowodzenia.

Pierwsze lata nauki wymagają zapewnienia dziecku mądrze zorganizowanej pomocy, szczególnie wtedy, kiedy napotyka ono na niepowodzenia. Dla wykonania tego zadania rodzice powinni przestrzegać określonych zasad.

Oto kilka propozycji dla rodziców dzieci dyslektycznych:

- Jeżeli Wasze dziecko ma kłopoty w szkole poświęćcie mu więcej uwagi, starajcie się poznać przyczyny trudności i zrozumieć je.
- Obserwujcie Wasze dziecko w różnych sytuacjach i analizujcie przyczyny takich, a nie innych zachowań.
- Rozmawiajcie o kłopotach Waszego dziecka z nauczycielem, wychowawcą, pedagogiem szkolnym - w ustalaniu przyczyn trudności pomogą Wam specjaliści z Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej (psycholog, pedagog, logopeda).
- Dziecko powinno jak najszybciej dowiedzieć się o swoich specyficznych trudnościach w uczeniu się - musi zrozumieć, dlaczego czytanie i pisanie są dla niego trudne, mimo włożonego wysiłku i dodatkowej pracy. Nie czekajcie, aż stanie się nieśmiałe i zmęczone problemami (lenistwo to wyuczona bezradność).
- Pracujcie powoli i cierpliwie ale systematycznie.
- Pamiętajcie, żeby nie przemęczać dziecka, praca powinna być podzielona na krótkie etapy.

- Starajcie się żeby zajęcia były urozmaicone i atrakcyjne.
- Okazujcie dziecku akceptację, mimo, że nie odnosi oczekiwanych sukcesów.
- Nie porównujcie wyników pracy swojego dziecka z wynikami innych. Pokażcie dziecku jego mocne strony i podkreślajcie jego dotychczasowe osiągnięcia.
- Upewnijcie się, czy dajecie dziecku możliwość wykonywania zarówno takich zadań, w których czuje się dobrze, jak i takich, które sprawiają mu trudność.
- Zawsze zachęcajcie dziecko („Bardzo się poprawiłeś w czytaniu!”, „Piszesz z mniejszą ilością błędów!”), nigdy nie krytykujcie („Znowu źle napisałeś!”, „Czytasz coraz gorzej!”).
- Utrwalajcie w dziecku przekonaniu, „że może”, „że potrafi”, „że da radę”
- Pobudzajcie dziecko do działania pomimo napotykania przez niego trudności
- Pomagajcie w odrabianiu lekcji, tłumaczcie niezrozumiałe zadania, kontrolujcie zeszyty.
- Stosujcie przemyślane nagrody i kary.
- Chwalcie za drobne sukcesy, podkreślajcie wkład pracy włożony w wykonanie zadania. Dostrzegajcie i doceniajcie wszelkie przejawy wysiłku dziecka, a nie tylko same efekty.

Jeżeli dziecko ma trudności w czytaniu:

- ❖ Starajcie się uatrakcyjnić zajęcia związane z czytaniem.
- ❖ Dobierajcie do ćwiczeń w czytaniu teksty dostosowane do aktualnych możliwości dziecka (najlepiej teksty z większym drukiem i interesujące dla dzieci).
- ❖ Ćwiczcie czytanie tylko wtedy, kiedy oboje jesteście w dobrej formie.
- ❖ Często czytajcie dziecku samodzielnie.
- ❖ Pracujcie codziennie, nie dłużej niż 10-15 minut czytania głośnego.
- ❖ Nie pospieszajcie czytania – podczas treningu czytania nieważna jest ilość przeczytanego tekstu ale jego jakość.
- ❖ Zachęcajcie dziecko do wodzenia palcem lub ołówkiem po czytany tekście,
- ❖ Dzielcie się czytaniem - jedną stroną (zdanie, wyraz) niech czyta dziecko, a drugą Wy - (kiedy czyta rodzic dziecko również uczy się, śledząc czytany tekst).
- ❖ Czytajcie wspólnie z dzieckiem - wskazujcie czytany tekst palcem i starajcie się nie czytać za szybko, żeby dziecko bez trudu mogło to zrobić razem z Wami.
- ❖ Korzystajcie z magnetofonu –nagrywajcie swoje dziecko aby samo mogło ocenić swoje umiejętności.
- ❖ Zawsze rozmawiajcie o tym, co przeczytaliście (sprawdzajcie poziom zrozumienia tekstu, być może będzie konieczność wrócenia do czytanego tekstu).
- ❖ Próby czytania łączcie z pisaniami.

Jeżeli dziecko ma trudności w pisaniu:

- ✚ Organizujcie ciekawe i różnorodne ćwiczenia w pisaniu.
- ✚ Pracujcie codziennie.
- ✚ Przy okazji wykonywania ćwiczeń w pisaniu zachęcajcie dziecko do starannego pisania, by ułatwić mu wzrokowe zapamiętywanie wyrazów z trudnością ortograficzną.
- ✚ *Pozwalajcie na pisanie ołówkiem – ułatwi to poprawę błędów.*
- ✚ Zachęcajcie dziecko do prowadzenia zeszytu z trudnymi ortograficznie wyrazami, w których za pomocą różnych skojarzeń (np. „jaskółka robi kółka”) lub narysowania obrazka (np. król) będzie utrwalalo te wyrazy.

- ✚ Codziennie sprawdzajcie i poprawiajcie błędy (powinny one być wymazane np. korektorem, a nie przekreślone na czerwono - dziecko nie powinno mieć kontaktu z własnymi błędami).
- ✚ Nauczcie swoje dziecko, że jeżeli nie jest całkowicie pewne jak napisać dany wyraz, to po pierwsze: ma poszukać go w słowniku ortograficznym lub zastanowić się nad zasadą ortograficzną, po drugie niech zostawi w danym wyrazie lukę np. p-łka, a potem wspólnie uzupełnijcie lukę – *dziecko musi nauczyć się samodzielnego dokonywania autokorekty*.
- ✚ Utrwalajcie wyrazy z trudnością ortograficzną różnymi technikami: malowanie farbami, kredkami, lepienie z plasteliny, pisanie na tacy z grysiem, wyklejanie kolorowym papierem, itd.
- ✚ Pamiętajcie, niektóre wyrazy trzeba wielokrotnie utrzymywać, zanim dziecko nauczy się jego prawidłowej pisowni. Trudne wyrazy napisane dużymi literami eksponujcie w widocznym miejscu np.: przy biurku do odrabiania lekcji.
- ✚ Unikajcie dyktand (sprzyjają one raczej utrwalaniu błędów, nie mając w pamięci prawidłowego wzorca ortograficznego dziecko nie ma sposobu, by właściwie odtworzyć wyraz).
- ✚ Stosujcie ćwiczenia w pisaniu z pamięci wg określonych zasad: dziecko czyta zdanie, obserwuje trudne wyrazy w zdaniu i zaznacza na czerwono, przypomina sobie zasady ortograficzne, zasłania zdanie i pisze z pamięci, sprawdza poprawność zapisu, dokonuje poprawek (błędy zamalowuje),
- ✚ Nie męczcie dziecka przepisywaniem długich tekstów, wyrazów- szukajcie pomocy u nauczyciela- terapeuty, on pokaże Wam ciekawe sposoby utrwalania wyrazów z trudnością ortograficzną.

**METODA
ORTOGRAFFITI
Z BRATKIEM**
zalecana
dzieciom

ze specyficznymi
trudnościami w
uczeniu się

niedostymulowanym
dydaktycznie

z ryzykiem
dysleksji

z problemami
wychowawczymi

z obniżoną
koncentracją
uwagi

nadpobudliwym

**Iwona Grabowiecka- pedagog
Poradnia Psychologiczno- Pedagogiczna w Brzegu Dolnym**